

[Indenrigsministeren]

Og jeg forstod, at man også dér mente, at nu måtte der snart ske noget.

Jeg vil godt minde om, at det udvalg, der er nedsat, er nedsat under den tidligere regering. Og det arbejde, der skal foregå, er blevet opdelt sådan, at der vil komme en række delbetænkninger. Jeg kan give et klart tilsagn om, at regeringen, ligesom vi i øvrigt har gjort, vil handle meget hurtigt, efter at vi har fået det relevante grundlag, men naturligvis ikke før.

Der var et spørgsmål til fra hr. Svend Aage Jensby, og det er der også flere andre ordførere der har været inde på, nemlig hvordan man skal indrette lovgivningen med hensyn til danskundervisning for indvandrere.

Dér vil jeg godt komme med den oplysning, at til efteråret kommer der et lovudspil fra undervisningsministeren, og jeg vil også godt kommentere lidt af indholdet af det med hensyn til det, der kan vedrøre præcis den problemstilling. Jeg ser det også som lidt af en fortsættelse af det indlæg, som hr. Ebbe Lundgaard kom med.

Det er for regeringen vigtigt i hele dette politikområde, at rettigheder og pligter følges ad. Derfor ser vi intet forkert i, at man gør undervisningen obligatorisk for nye familiesammenførte indvandrere. Det var der i øvrigt også enighed om her i Folketinget i forbindelse med vedtagelsen af beslutningsforslag nr. B 65 sidste år.

Når vi er optaget af denne problemstilling, er det, fordi vi jo i præcis den samme periode også er begyndt at stille krav til f.eks. unge danske bistandsklienter om, at de skal levere et stykke arbejde til gengæld for at få lov til at modtage deres sociale ydelser. Derfor mener vi ikke, at der er spor forkert i, at man gør det til et obligatorisk krav til indvandrere, at de skal tilegne sig det redskab, der er vigtigt for, at de overhovedet kan finde sig en plads i det danske samfund, nemlig at de mestrer det danske sprog.

Men der er jo mildt sagt nogle krav – det var det, hr. Ebbe Lundgaard var inde på – som skal være opfyldt, for at undervisningen kan finde sted. Der skal f.eks. være kurser nok. Og det, der er hovedproblemet, er jo, at der er sparet på det område ude i amterne. Der er skåret ned på undervisningen, sådan at problemstillingen i dag er den modsatte, nemlig den, at der nogle steder er køer, at der ikke er tilstræk-

kelig mange undervisningspladser til, at man kan følge denne undervisning.

Derfor er der i det udspil, der vil komme fra regeringen, både tale om et kvalitetsløft i undervisningen – jeg tror, det er meget vigtigt, at der sker et kvalitetsløft – og tale om en stærkere økonomisk satsning, også med hensyn til, at der skal være flere kurser, og endelig er der naturligvis tale om, at der skal være en så differentieret undervisning, at det bliver meningsfyldt at følge den.

Det er selvfølgelig lidt absurd, at man i dag har sparet så meget, at der på den samme undervisningsbænk sidder en analfabet og en højtuddannet tekniker, eller hvad der ellers kan være tale om, der skal have det fulde udbytte af en undervisning, som ganske enkelt ikke kan være målrettet, når elevgruppen er så sammensat, som den er.

Venstres ordfører stillede også spørgsmålet: Hvad skal vi med Dansk Flygtningehjælp? Jeg går ud fra, at det var lidt retorisk ment, for jeg tror ikke, at ret mange, der har beskæftiget sig med dette område, kan være det mindste i tvivl om, at både Dansk Flygtningehjælp og Dansk Røde Kors har ydet en fabelagtig god indsats for at hjælpe Danmark igennem et stigende pres i forhold til modtagelsen af fremmede, indimellem under meget vanskelige vilkår, og at vi har været vældig godt hjulpet med de frivillige organisationers deltagelse i dette arbejde.

Samtidig er der ingen tvivl om, at det har været nogle vanskelige vilkår. Presset er i 1992 under den tidligere regering steget til det tredobbelte af, hvad det var i 1991, og derfor er der naturligvis indimellem foretaget nogle dispositioner, som ikke kan kaldes hensigtsmæssige. Derfor er jeg også meget godt tilfreds med, at f.eks. Dansk Røde Kors selv har taget initiativ til, at der nu skal laves en undersøgelse af deres organisation – administration osv. – med henblik på at få bedre overblik over, om den måde, man har indrettet dette arbejde på, er den mest hensigtsmæssige.

Når jeg hilser en undersøgelse som den velkommen, er det naturligvis, fordi Dansk Røde Kors i øjeblikket er eneentreprenør for den danske stat med hensyn til at løse en lang række opgaver på asylcentre. Derfor er statskassen og Røde Kors i en eller anden forstand forbundne kar, og derfor er den undersøgelse,